

havde talt med Dem. Jeg haaber da, at det ikke generer Dem —.»

»Gudbevares! — Vil De altsaa vise den Herre ind, Frøken Svendsen.«

»Forøvrigt maa jeg vist helst forberede Dem paa,« sagde Jægermesteren med halv Stemme, da Husholdersken var gaaet, »at min Ven er lidt enfoldig og noget naragtig. Men forøvrigt et godmodigt og hjertensgodt Menneske, som vil føle sig stolt af at gøre Deres Bekendtskab.«

Hr. Frandsen gjorde sin Indtrædelse i elegant og korrekt Visitdragt med friske Skrædderlæg nedad Benklæderne men desuden med en Stok i Haanden, hvad der indbragte ham et strengt bebrejdende Øjekast fra Jægermesteren. Han saae sig derfor nødsaget til straks at forklare, at Visitstokken var en ny, udenlandsk Mode, som ogsaa herhjemme var i Færd med at blive indført i de fineste Krese.

»Af Hensyn til Hr. Froms Billeder vil du dog maaske vise os den Venlighed at sætte det Spyd fra dig,« sagde Jægermesteren.

Hvorpaa Hr. Frandsen — forlegent rødmende — anbragte Stokken i en Krog.

Forholdet mellem de to gamle Venner var iøvrigt igen gaaet i Leje efter Sommerens forskellige Rivninger. Jægermesterens overlegne og irettesættende Tone irriterede ganske vist Hr. Frandsen meget mere,